

Sygn. akt I C 1032/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Tadeusz Bulanda

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Skolimowska

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Sprawiedliwości

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od J. J. na rzecz Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu i nie obciąża powoda kosztami procesu w pozostałym zakresie;

III. przyznaje adwokatowi A. N. z funduszy Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych, powiększoną o kwotę podatku od towarów i usług wyliczoną według stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu J. J..

Sygn. akt I C 1032/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 marca 2015 roku, sprecyzowanym w piśmie z 21 sierpnia 2017 roku, J. J. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa – Ministra Sprawiedliwości kwoty 150 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za naruszenie przez pozwanego dóbr osobistych powoda w postaci prawa do rozpoznania sprawy w rozsądnym czasie i godności osobistej.

Powód podniósł, że Sąd Okręgowy w Gdańsku opieszale prowadził sprawę o sygnaturze akt I C 1485/09. Co więcej sprawa toczyła się opieszale w dwóch instancjach w latach 2009-2011. Z powodu opóźnienia doznał rozstroju zdrowia, depresji i stresu, ponieważ poczuł się zlekceważony. Odpowiedzialność Skarbu Państwa oparł na art. 417 k.c. Podniósł też, że za przyznaniem roszczenia przemawiają względy słuszności, gdyż jest w złej sytuacji materialnej, odbywając długoterminową karę pozbawienia wolności (pозew – k. 6-9, pismo – k. 76-78).

Skarb Państwa wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Pozwany podniósł z ostrożności procesowej zarzut przedawnienia roszczenia. Nadto zaprzeczył, aby funkcjonariusze wymiaru sprawiedliwości działali w odniesieniu do powoda sprzecznie z obowiązkami służbowymi; nie można przypisać im działania niezgodnego z prawem. Pozwany zakwestionował istnienie krzywdy, a także wysokość zadośćuczynienia. Pozwany podniósł, że odsetki ustawowe mogłyby zostać zasądzone ewentualnie od dnia wydania wyroku (odpowiedź na pozew – k. 87-97).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 października 2009 roku (data prezentaty sądu 2 listopada 2009 r.) J. J. wniósł do Sądu Okręgowego w Gdańsku pozew o zasądzenie na swoją rzecz od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku i Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku, oraz od S. G. kwot po 77 000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zwrot kosztów procesu (sygn. akt I C 1485/09). Pozew nie został opłacony.

W dniu 4 listopada 2009 r. wydano zarządzenie wstępne, w tym w zakresie braków wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i wniosku o przyznania mu pełnomocnika z urzędu, które zostało wykonane 16 listopada 2009 r. Braki formalne wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych powód usunął w dniu 20 listopada 2009 r.

W dniu 7 grudnia 2009 r. wydano zarządzenie w przedmiocie zbadania stanu majątkowego powoda. Odpowiedź uzyskano w dniu 15 grudnia 2009 r.

Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2009 r. powód został zwolniony od kosztów sądowych i odmówiono przyznania mu pełnomocnika z urzędu.

Dnia 13 stycznia 2010 r. wpłynęła skarga na orzeczenie referendarza sądowego z dnia 31 grudnia 2009 r. Została rozpoznana postanowieniem z dnia 20 stycznia 2010 r.

Dnia 4 lutego 2010 r. powód wniósł zażalenie na postanowienie z dnia 20 stycznia 2010 r. Zażalenie zostało oddalone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w dniu 16 marca 2010 r.

W dniu 7 kwietnia 2010 r. powód złożył skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia z dnia 16 marca 2010 r.

Zarządzeniem z 13 kwietnia 2010 r. zwrócono akta sprawy I C 1485/09 sądowi I instancji. Akta zwrócono fizycznie w dniu 30 kwietnia 2010 r.

Zarządzeniem z dnia 4 maja 2010 r. akta zostały skierowane do sędziego referenta, który zarządzeniem z dnia 10 maja 2010 r. wyznaczył rozprawę w dniu 9 września 2010 r. i zarządził doręczyć pozwanemu odpis pozwu.

Wyrokiem z 9 września 2010 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku umorzył postępowanie w stosunku do pozwanego S. G. (pkt I), oddalił powództwo w pozostałej części (pkt II) oraz rozstrzygnął o kosztach procesu (pkt III i IV).

W dniu 30 września 2010 r. powód wniósł o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 9 września 2010 r., które zostało doręczone mu w dniu 13 października 2010 r.

W dniu 21 października 2010 r. wpłynęła apelacja powoda, której nadano bieg zarządzeniem z dnia 22 października 2010 r.

W dniu 10 grudnia 2010 r. akta z apelacją zostały przedstawione Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku, który nadał jej bieg zarządzeniem z tego samego dnia. Zarządzeniem z dnia 24 stycznia 2011 r. została wyznaczona rozprawa apelacyjna na dzień 25 lutego 2011 r.

Wyrokiem z dnia 25 lutego 2011 roku Sąd Apelacyjny w Gdańsku oddalił apelację J. J. i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (akta postępowania prowadzonego przed Sądem Okręgowym Gdańsku, sygn. akt I C 1485/09).

Skarga kasacyjna od wyroku z dnia 25 lutego 2011 r. została zwrócona.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału procesowego, obejmującego dokumenty, których prawdziwość nie była kwestionowana, a większość z nich stanowi dokumenty urzędowe, stanowiące dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.).

Sąd pominął wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu psychiatrii jako nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

J. J. domagał się zasądzenia zadośćuczynienia za krzywdę, której rzekomo doznał na skutek opieszałego prowadzenia postępowania w sprawie sprawy o sygn. akt I C 1485/09 przez Sądy I i II instancji.

Podstawą prawną zgłoszonego żądania były przepisy art. 417 k.c. w zw. z art. 448 k.c. i w zw. z art. 23 i 24 k.c.

Podstawową przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej czy odpowiedzialności za krzywdę jest bezprawność działania powodującego szkodę lub krzywdę. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia tego faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

J. J. nie wykazał, iżby działania Sądu Okręgowego w Gdańsku, Sądu Apelacyjnego w Gdańsku i Sądu Najwyższego przy rozpoznaniu sprawy o sygn. akt w I instancji I C 1485/09 były opieszałe lub w inny sposób niezgodne z prawem, za co można by przypisać odpowiedzialność Skarbowi Państwa. Sprawie na skutek pozwu z listopada 2009 roku nadano sprawny bieg, tak iż postępowanie zostało prawomocnie zakończone w lutym 2011 roku, a skarga kasacyjna nie została skutecznie wniesiona.

Niezależnie od powyższego, powód odmawiając udziału w jego przesłuchaniu uniemożliwił wykazanie, iżby poniósł jakąkolwiek krzywdę w związku z omówionym postępowaniem.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd zasądził od powoda na rzecz reprezentującej pozwanego Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 500 złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, mając na uwadze sytuację życiową i majątkową powoda (pkt II wyroku).

Na podstawie art. 109 § 2 k.p.c. w zw. z § 2 i § 8 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, Sąd przyznał od Skarbu Państwa – Sądowi Okręgowemu w Warszawie na rzecz adwokata A. N. kwotę 3 600 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, powiększoną o należny VAT (pkt III wyroku).